

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 93

din 19.04.2013

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. SA,

din mun. Suceava, str., jud. Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de S.C. SA din mun. Suceava, jud. Suceava.

S.C. SA formulează contestație împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise în baza proceselor-verbale nr., nr., nr. și nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu privire la suma de, reprezentând:

- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.

În raport de data comunicării actelor administrative fiscale contestate, respectiv, potrivit ștampilei societății și semnăturii depuse pe confirmarea de primire din data de, existentă în copie la dosarul contestației, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la DJAOV sub nr., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii DJAOV aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. SA formulează contestație împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise în baza proceselor-verbale nr., nr., nr. și nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu privire la suma de, reprezentând TVA și accesorii aferente.

Petenta consideră că procesele verbale de control și deciziile pentru regularizarea situației sunt nelegale, întrucât nu reflectă realitatea fiscală.

Contestatoarea susține că, în data de, în baza contractului de leasing nr., societatea achiziționează în sistem de leasing operațional un număr de cinci autovehicule marca de la, pe o perioadă de 3 ani (36 luni).

În data de, prin adresa nr., în baza actului adițional nr. 1 încheiat la contractul de leasing nr., s-a solicitat Biroului Vamal prelungirea termenului de încheiere a operațiunilor de leasing cu încă 2 ani.

În data de, prin adresa înregistrată la SC sub nr. și la DJAOV sub nr., în baza actului adițional nr. 2 încheiat la contractul de leasing nr., s-a solicitat Biroului Vamal prelungirea termenului de încheiere a operațiunilor de leasing până în data de 01.06.2011, această dată fiind ultima rată care trebuia achitată.

În data de (după data de 01.06.2011, când trebuia închisă operațiunea vamală) emite pe numele SC facturile nr.

....., nr., nr., nr. și nr. pentru valoarea reziduală a celor 5 autovehicule, fiecare factură în valoare de euro, adică un total deeuro.

În aceeași dată,, SC încheie cu un alt contract de împrumut nr. (.....-debitor,-creditor) în sumă de euro, pe o perioadă de 24 luni, termenul de restituire fiind 31.12.2013, fiind stabilită o rată lunară de euro.

Societatea precizează că, în consecință, ca urmare a neînchiderii la data de 01.06.2011 a operațiunii de admitere temporară din punct de vedere vamal, DJAOV a procedat la încheierea din oficiu a regimului vamal la data de 31.01.2013 și la stabilirea suplimentară a unei datorii vamale.

Societatea precizează că, în ceea ce privește calculul datoriei vamale stabilite în sarcina sa, aceasta a fost stabilită eronat, întrucât baza impozabilă a fost considerată de către organele vamale ca fiind valoarea de intrare a mașinilor și nu valoarea reziduală, iar dobânzile și penalitățile aferente s-au calculat pentru 611 zile întârziere, respectiv de la data de 01.06.2011 și nu termenul de la data încheierii operațiunii din oficiu 31.01.2013.

Petenta invocă prevederile art. 89 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 alin. 2, precum și ale art. 111 alin. 2 din Legea nr. 86/2006, susținând că de la data de 01.06.2011 și până la data de 31.01.2013, când s-a emis adresa nr. de către DJAOV, nu s-a luat nici o măsură de către această instituție, pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute, dar la 18 luni de zile de la data la care societatea era obligată să procedeze la închiderea operațiunii vamale, organele vamale au procedat la închiderea din oficiu a operațiunii, cu consecința calculării de dobânzi și penalități.

Societatea invocă și prevederile art. 27 alin. 3 și alin. 4 din OG 51/1997, republicată, privind valoarea reziduală și susține că este culpa, care nu a emis facturile conform contractului încheiat, ci cu întârziere, după termenul stabilit de autoritatea vamală.

Petenta invocă principiul încrederii legitime, principiul interdicției abuzului de drept, principiul neutralității fiscale, principiul eficienței și efectivității și consideră că actele administrative atacate nu respectă principiile fiscalității comunitare și au fost emise în mod nelegal.

În consecință, societatea solicită admiterea contestației și anularea actelor contestate.

II. Prin Deciziile pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise în baza proceselor-verbale nr., nr., nr. și

nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, s-a stabilit în sarcina S.C. SA suma de, reprezentând TVA și accesorii aferente.

În urma controlului ulterior efectuat de autoritățile vamale din cadrul DJAOV, s-a constatat că, prin declarațiile vamale nr. I, nr. I, nr. I, nr. I și nr. I, având ca titular de operațiune S.C. SA, au fost introduse în România 5 buc. autobuze/autocare marca, în valoare de euro/buc., în baza contractului de leasing nr., încheiat cu Germania, în regim de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale (.....), conform prevederilor art. 27 alin. 1 din OG 51/28.08.1997, republicată.

În urma solicitărilor titularului de operațiune și a documentelor prezentate pentru declarațiile vamale în cauză, a fost acordat un termen de încheiere a operațiunilor de admitere temporară din punct de vedere vamal 01.06.2011.

Prin adresa DJAOV nr., comunicată prin poștă în data de, s-a solicitat titularului de operațiuni ca, în termen de 10 zile de la primirea adresei, să comunice modalitatea de încheiere a operațiunilor deschise sub declarațiile vamale menționate. De asemenea, s-a comunicat că, în situația în care aceste operațiuni nu au fost încheiate, se va proceda la încheierea din oficiu a operațiunilor respective.

Prin adresa nr. înregistrată la DJAOV sub nr., S.C. SA informează autoritatea vamală că operațiunile suspensive menționate mai sus nu au fost încheiate.

Deoarece la data expirării termenului acordat de autoritatea vamală pentru încheierea operațiunilor de admitere temporară titularul acestuia nu a solicitat încheierea operațiunilor prin punere în liberă circulație, s-a procedat la încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv.

În consecință, s-a stabilit în sarcina societății **suma de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii aferente în sumă de lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând TVA stabilită suplimentar prin deciziile pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise de DJAOV, cauza supusă verificării este dacă societatea datorează această sumă stabilită ca urmare a încheierii din oficiu a operațiunii de către organele vamale, în condițiile în care societatea nu a încheiat operațiunea de admitere temporară sub care a fost plasată în termenul acordat de organul vamal.

În fapt, prin deciziile pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise de DJAOV, s-a stabilit suplimentar în sarcina societății **suma de, reprezentând TVA în sumă de**, ca urmare a încheierii din oficiu de către organele vamale a operațiunii de import a 5 autovehicule achiziționate din Germania în anul 2004 plasate sub regimul suspensiv de admitere temporară.

Societatea susține că emiterea deciziilor este nelegală pe motiv că TVA trebuia calculată asupra valorii reziduale și că accesoriile trebuiau calculate de la data emiterii deciziei și nu de la termenul stabilit de organul vamal pentru încheierea operațiunii.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 284** din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, unde se precizează că:

ART. 284

“Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări”.

Din aceste prevederi legale se reține că operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a Codului vamal reglementat de Legea nr. 86/2006 se finalizează potrivit acelor reglementări, respectiv în conformitate cu prevederile Legii nr. 141/1997.

Din documentele existente la dosarul cauzei de reține că, prin declarațiile vamale nr. I, nr. I, nr. I, nr. I și nr. I, având ca titular de operațiune **S.C. SA**, au fost introduse în România 5 buc. autobuze/autocare marca, în valoare de euro/buc., în baza contractului de leasing nr., încheiat cu

..... Germania, în regim de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale (5300/073), conform prevederilor art. 27 alin. 1 din OG 51/28.08.1997, republicată.

Rezultă că pentru importurile efectuate de societate în anul 2004 se aplică dispozițiile Legii nr. 141/1997 până la încheierea definitivă a operațiunilor.

- Referitor la regimul de admitere temporară la **art. 119, art. 120 și art. 122** din Legea nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, se precizează că:

**“Secțiunea a VI-a
Admiterea temporară**

ART. 119

Regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul României, cu exonerare totală sau parțială de drepturi de import și fără aplicarea măsurilor de politică comercială, a mărfurilor străine destinate a fi reexportate în aceeași stare, cu excepția uzurii lor normale.

ART. 120

(1) Autoritatea vamală fixează un termen în cadrul căruia mărfurile trebuie să fie reexportate sau să primească o nouă destinație vamală. Termenul aprobat trebuie să permită ca scopul utilizării să poată fi realizat.

[...]”.

ART. 122

“(1) În cazul în care mărfurile aflate în regim de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import sunt importate, elementele de taxare sunt cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale de import.

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul României, cu exonerare totală sau parțială de drepturi de import și fără aplicarea măsurilor de politică comercială, a mărfurilor străine destinate a fi reexportate în aceeași stare, cu excepția uzurii lor normale, iar în această situație autoritatea vamală fixează un termen în cadrul căruia mărfurile trebuie să fie reexportate sau să primească o nouă destinație vamală.

În situația în care mărfurile respective sunt importate, elementele de taxare sunt cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale de import.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, prin declarațiile vamale nr. I, nr. I, nr. I, nr. I și nr. I, având ca titular de operațiune S.C. SA, au fost introduse în România buc. autobuze/autocare marca, în valoare de euro/buc., în baza contractului de leasing nr., încheiat cu Germania. Organele vamale au plasat bunurile în regimul de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale (5300/073), conform prevederilor art. 27 alin. 1 din OG 51/28.08.1997, republicată.

• La art. 27 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 51 din 28 august 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, se precizează că:

ART. 27

“(1) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

[...]

(3) În cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing sau a furnizorului, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract, privind prelungirea termenului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit, utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale la valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

(4) În cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin. (1) și (2), utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

[...]”.

Din aceste prevederi legale rezultă că, în situația în care utilizatorii introduc în țară bunuri mobile, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, operațiunea respectivă se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.

De asemenea, se precizează că, în cazul în care bunul este achiziționat, utilizatorul are obligația achitării taxei vamale la valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare a bunului.

Totodată se face mențiunea că termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului.

În conformitate cu aceste prevederi legale, pentru bunurile introduse în țară cu cele cinci declarații vamale, DJAOV au plasat bunurile în regimul de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale și au acordat titularului operațiunilor termenul de închidere a operațiunii de admitere temporară din punct de vedere vamal data de 01.06.2011, adică termenul maxim de 7 ani în cadrul căruia trebuia să restituie bunurile sau să le dea o nouă destinație vamală.

Din documentele existente la dosar rezultă că, în urma controlului ulterior efectuat de autoritățile vamale din cadrul DJAOV, s-a constatat că, prin declarațiile vamale nr. I, nr. I, nr. I, nr. I și nr. I, având ca titular de operațiune **S.C. SA**, au fost introduse în România buc. autobuze/autocare marca, în valoare de euro/buc., în baza contractului de leasing nr., încheiat cuGermania, în regim de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale (5300/073), conform prevederilor art. 27 alin. 1 din OG 51/28.08.1997, republicată.

În urma solicitărilor titularului de operațiune și a documentelor prezentate pentru declarațiile vamale în cauză, a fost acordat un termen de încheiere a operațiunilor de admitere temporară din punct de vedere vamal 01.06.2011.

Prin adresa DJAOV nr., comunicată prin poștă în data de 14.01.2013, s-a solicitat titularului de operațiuni ca, în termen de 10 zile de la primirea adresei, să comunice modalitatea de încheiere a operațiunilor deschise sub declarațiile vamale menționate. De asemenea, s-a comunicat că, în situația în

care aceste operațiuni nu au fost încheiate, se va proceda la încheierea din oficiu a operațiunilor respective.

Prin adresa nr., înregistrată la DJAOV sub nr., S.C. SA informează autoritatea vamală că operațiunile suspensive menționate mai sus nu au fost încheiate.

Așa după cum rezultă din cele prezentate anterior, organele vamale au acordat societății termenul maxim de 7 ani pentru încheierea operațiunii, stabilind data de 01.06.2011 ca dată limită.

De asemenea, întrucât societatea nu s-a prezentat la organele vamale nici în data de 01.06.2011, organele vamale au anunțat societatea cu privire la depășirea termenului și i-au solicitat să comunice modalitatea de încheiere a operațiunilor deschise sub declarațiile vamale menționate.

Rezultă că afirmația societății că organele vamale nu au respectat prevederile legale întrucât nu s-a luat nici o măsură de către această instituție pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute, nu poate fi luată în considerare, întrucât organele vamale au notificat societatea după depășirea termenului.

Societatea este cea care trebuie să respecte prevederile legale privind introducerea în țară a unui bun, precum și condițiile prevăzute de lege în ceea ce privește regimul vamal sub care bunul a fost plasat.

În cazul de față, societatea nu a respectat prevederile legale privind termenul de închidere a operațiunii, termen maxim de 7 ani acordat de autoritățile vamale, în baza Ordonanței Guvernului nr. 51 din 28 august 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, precum și cu respectarea Codul vamal și a Codului fiscal.

- Societatea trebuie să facă dovada cu documente privind actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri, așa după cum rezultă din prevederile art. 64 și art. 65 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 64

“Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Deoarece la data expirării termenului acordat de autoritatea vamală pentru încheierea operațiunilor de admitere temporară titularul acestuia nu a solicitat încheierea operațiunilor prin punere în liberă circulație, în mod legal organele vamale au procedat la încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv.

- În ceea ce privește data nașterii datoriei vamale, sunt aplicabile prevederile **art. 136 alin. 3 și art. 144 alin. 1 lit. a pct. 1** din Codul fiscal, unde se precizează că:

ART. 136

“Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

[...]

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim”.

ART. 144

“Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că, în situația în care un bun este plasat la importul său într-un regim vamal, respectiv în regimul vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import, faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Deoarece societatea avea termen limită data de 01.06.2011, până la care avea obligația încheierii operațiunii, deci data până la care regimul de admitere temporară sub care au fost plasate mărfurile era valabil, rezultă că în cazul în speță faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data de 01.06.2011 când acel regim vamal încetează.

Prin urmare, rezultă că datoria vamală a societății ia naștere la data 01.06.2011.

De asemenea, referitor la nașterea datoriei vamale, la **art. 157** din Codul fiscal se precizează că:

“Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

[...]

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. [...]”.

De asemenea, în Codul vamal prevăzut de Legea nr. 141 din 24 iulie 1997 la art. 144, precum și în cel prevăzut de Legea nr. 86/2006, stipulează că:

ART. 144

“(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

a) neexecutarea unor obligații care rezultă din păstrarea mărfurilor în depozit temporar necesar, pentru care se datorează drepturi de import;

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

[...]

ART. 226

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică numai când se stabilește că iregularitățile prevăzute la lit. a) și b) nu au efecte semnificative asupra utilizării corecte a depozitării temporare sau a regimului vamal avut în vedere.

(3) Datoria vamală se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită.

(4) Debitorul este fie persoana căreia i se cere îndeplinirea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim”.

Se reține din prevederile legale citate că taxa pentru importuri de bunuri se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.

De asemenea, se stipulează că datoria vamală la import ia naștere și prin nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală, că datoria vamală se naște în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamală încetează a mai fi îndeplinită sau în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză, când se stabilește ulterior că o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită și că debitorul este persoana căreia i s-a cerut respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim.

Analizând aceste prevederi legale, rezultă că, prin plasarea mărfurilor sub regimul de admitere temporară, societatea a avut de îndeplinit o serie de condiții, printre care și cea de scoatere a mărfurilor de sub acest regim vamal și de încheiere a operațiunii până cel târziu în data de 01.06.2011.

Din documentele existente la dosar rezultă că societatea nu a respectat condiția de încheiere a operațiunii la data de 01.06.2011, drept pentru care în mod legal organul vamal a considerat că la acea dată s-a născut datoria vamală a societății.

- În ceea ce privește baza de impozitare, sunt aplicabile prevederile **art. 139** din Codul fiscal, unde se precizează:

ART. 139

“Baza de impozitare pentru import

(1) **Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.**

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, sumă la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Rezultă că în cazul de față, baza de impozitare a bunurilor este valoarea de lei aferentă fiecărei declarații vamale (valoare bunuri =..... EURO * LEI/EURO).

• Cota de TVA aplicabilă este 24% asupra bazei de impozitare, fapt care rezultă și din prevederile **art. 140 din Codul fiscal:**

ART. 140

„Cotele

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.

[...]

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

Atsfel, la suma de lei aferentă fiecărei declarații vamale, s-a calculat TVA prin aplicarea cotei de 24%, în vigoare la data de 01.06.2011, data nașterii datoriei vamale, asupra acestei baze de impozitare.

TVA = lei * 24% =

Rezultă că în mod legal organele vamale au calculat TVA în sumă de aferentă fiecărei baze impozabile în sumă delei.

Referitor la susținerea contestației că nu datorează TVA asupra valorii de intrare a bunurilor, ci doar TVA aplicată asupra valorii reziduale,

precizăm că afirmația sa nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât societatea nu mai poate beneficia de prevederile OG 51/1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, întrucât petenta a avut obligația respectării prevederilor legislației speciale în materia contractelor de leasing, concomitent și cu respectarea legislației vamale.

Deoarece nu a respectat condițiile prevăzute de lege privind încheierea operațiunii în termenul stabilit de organul vamal și prevăzut de legislația în vigoare, societatea a decăzut din dreptul de a beneficia de prevederile legii speciale privind operațiunile de leasing, în speță fiind aplicabile prevederile comune privind punerea în liberă circulație a mărfurilor, întrucât după expirarea termenului acordat pentru încheierea regimului vamal suspensiv nu ne mai aflăm în situația unui contract de leasing valabil.

Având în vedere prevederile legale citate și faptul că societatea nu a respectat termenul de 01.06.2011 acordat de organele vamale în baza legii pentru încheierea operațiunilor, mărfurile fiind plasate sub regimul de admitere temporară, rezultă că în mod legal organele vamale au stabilit suplimentar în sarcina societății **suma de**, reprezentând TVA, **drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

2. Referitor la suma de lei, reprezentând accesorii aferente TVA, stabilite suplimentar prin deciziile pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise de DJAOV, cauza supusă verificării este dacă societatea datorează această sumă, în condițiile în care debitul pentru care s-au calculat este datorat și nu a fost achitat la scadență.

În fapt, pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă totală de, s-au calculat dobânzi în sumă totală de lei și penalități în sumă totală de lei, pentru perioada 02.06.2011-01.02.2013 în cazul deciziilor nr., nr. și nr. și pentru perioada 02.06.2011-31.01.2013 în cazul deciziilor nr. și nr.

Societatea susține că dobânzile și penalitățile aferente s-au calculat în mod nelegal pentru 611 zile întârziere, respectiv de la data de 01.06.2011 și nu termenul de la data încheierii operațiunii din oficiu 31.01.2013.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 119, art. 120 și art. 120¹** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]”.

ART. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

ART. 120¹*)

“Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Conform acestor prevederi legale se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Dobânzile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și sunt în procent de 0,04%.

De asemenea, în funcție de data la care se efectuează stingerea, penalitățile sunt în cuantum de 5% sau 15%.

Accesoriile stabilite în sarcina societății s-au calculat pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de, datorată de societate, și au fost calculate pentru perioada 02.06.2011-01.02.2013 în cazul deciziilor nr., nr. și nr. și pentru perioada 02.06.2011-31.01.2013, în cazul deciziilor nr. și nr.

Dobânzile s-au calculat prin aplicarea procentului de 0,04% asupra fiecărei baze impozabile în sumă de, pentru fiecare zi cuprinsă în intervalul 02.06.2011-01.02.2013, respectiv 02.06.2011-31.01.2013.

Penalitățile au fost calculate prin aplicarea procentului de 15% asupra fiecărei baze impozabile de

Referitor la susținerea contestatoarei că accesoriile trebuiau calculate pentru perioada începând cu data de 31.01.2013 și respectiv 01.02.2013, cand au fost emise deciziile pentru regularizarea situației atacate, precizăm că această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din cele analizate la pct. III 1 din prezenta decizie de soluționare, TVA este datorată la data de 01.06.2011, când societatea avea obligația încheierii operațiunii vamale.

Întrucât la data de 01.06.2011, TVA în sumă totală de era datorată, deci scadență și nu a fost achitată în acea zi, rezultă că societatea datorează dobânzi pentru fiecare zi începând cu 02.06.2011 și până la stingerea creanței principale, respectiv TVA.

Deoarece societatea nu face dovada că a achitat TVA cel târziu la data de 01.06.2011, datorează și dobânzi, care se calculează pentru fiecare zi, începând cu 02.06.2011 și până la stingerea TVA.

Având în vedere prevederile legale invocate și faptul că debitele care au generat accesoriile sunt datorate și nu au fost achitate la scadență și luând în considerare și principiul de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), rezultă că în mod legal organul fiscal a

calculat **accesorii în sumă totală de** lei aferente TVA, din care **dobânzi în sumă de** lei și penalități în sumă totală de lei, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. SA**, împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emise în baza proceselor-verbale nr., nr., nr. și nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, cu privire la suma de, reprezentând:

- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.;
- – TVA stabilită prin decizia nr.;
- – accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.